

DOBROGEA JUNĂ

Director-Proprietar C. N. SARRY

APARE ZILNIC

cris in registrul publicatiunilor periodice #1 Tribunalului Constanta sub Nr.3 7 din Mai 1938

Redacția și Administrația: CONSTANȚA str. Șarlat Verman No. 27
Abonamentul cu supliment cultural: se la FCO Nr. 6 sau 300
Pentru Adresări și Instrucți: la Z.C.O.—Pactura nr. 12887—Jupă țării
Televiz. Nr. 12-42

CE REPREZINTA LICEUL DE FETE DIN SILISTRA

In articolele noastre trecute am aratat că liceul de fete din Silistra este pe cale a se desființa poate fi socotit între cele mai bune școli secundare pe care le avem în provincia dintr-un punct de vedere și mare.

Să admitem însă că această apăsătoare a noastră ar fi exagerată din rîndurile și cauze de ordin subiectiv. Să admitem că liceul de fete din Silistra nu este decât o școală obișnuită, o școală la fel ca toate școlile, fără nimic deosebit.

Nu vom putea contesta însă importanța și necesitatea națională a liceului de fete din Silistra ca fiind corespunzător.

Să ni se lerte dacă înscătim prea mult asupra acestei "imperiozități"?

Dar este oare cuvînt mai înalt decît pentru o instituție să trăiască ori să moară, decît acela dacă este sau nu, necesară obștii românești, nației așezate? După noi, acesta este principul și ultimul cuvînt.

Iar dacă celelalte elemente care hotărăsc în această privință sunt mai slab reprezentate, ele pot fi necesitate, ori dacă nu există.

Alina, întâi să se vadă dacă liceul de fete de la Silistra este necesar, și pe urmă, elevă, profesore, local etc. acestea, dacă nu sunt, să fie găsite, aduse, înlocuite acolo, ca o garnizoană în viața reală ce nu trebuie părăsită.

După noi, liceul de fete de la Silistra trebuie și trebuie să trăiască, fie chiar dacă acolo nu s'ar afla decât cîte patru-cinci elevice într-o clasă.

Rândurile acestea ar trebui să fie o concluzie a tot ce am spus în privința acestei instituții, a acestei amputări necesitare. Nu se amputează un organ oare și îndeplinește funcția pentru care este creat, funcție indispensabilă.

Bunam însă că lucrurile se desființară mai repede decît posibilitățile de infățisire a argumentației noastre. Dacă nu, conștient la început.

Liceul de fete din Silistra nu este o instituție de desnaționalizare a copiilor de altă origine etnică.

Nu este pentru noi nu desnaționalizare, pentru că politica noastră de stat este foarte atentă în această privință, pentru că țara României este larg înglobată.

Dacă am fi urmat o asemenea tactă, nu s'ar fi putut să funcționeze la Silistra un liceu pentru bulgari cu drept de publicitate, avînd 105 elevice numai la cinci clase.

Nu ținem liceul de fete de la Silistra pentru Români cari trăiesc în această parte de țară.

Pe urmă, nu supătam pe nimeni cu liceul nostru de fete, doar dacă înțeleg elevice lui să aia 23 de fete cari acasă vorbesc bulgărește.

Este, în privința acestor 23 de elevice, o simplă chestiune de drept din partea părinților și atât tot.

Așa cel puțin socotim noi.

Sustînînd deci, că liceul de fete de la Silistra să nu se desființeze, nu ne trece aicidécum prin gînd să contestăm în vrea și nea pentru vreun motiv oarecare, dreptul de a exista o școală minoritară.

Repetăm, nu ne preocupă de loc această fată a chestiunii.

Mai mult, ne mîndrim că se poate spune despre noi Români că sîntem înțelegători cu oamenii cu cari trăim la un loc.

Vine însă revelația urdăliei.

Dacă o populație minoritară are un liceu de fete și are pentru ea nevoie să-l aibă și aceasta o dovedește sacrificiile bănești pe cari această populație le face pentru a-și întregi școala.

Ei bine, se poate contesta populației românești necesitatea și dreptul de a avea și ea o școală de acestă categorie?

Recunoscînd acest drept populației bulgare și acordîndu-i, înțindem o punte de apropiere.

Luăm acest drept populației românești na producem oare prin aceasta o stare sufletească de natură a submina această punte de înțelegere și apropiere?

Iată ce reprezintă liceul de fete din Silistra, din punct de vedere al unei țării superioare permanent, care nu poate fi desoșolită.

Iată deci că această chestiune a desființării liceului de fete de la Silistra este cu mult mai delicată decît se pare la prima vedere, ea este mai complexă, decît se bănuște, și erta de ce, forțele superioare școlare au datorită să păsească aci cu tot tactul, cu toată prudența.

Este aici o țărăniță de istorie românească, nu sunt numai considerații de statistică școlară.

Pentru aceasta, să nu ne grăbim și înainte de a rosti sentința de desapitare, să vedem dacă nu cumva procesul călă a fi revizuit.

Dar noi mai avem multe de spus și le vom spune pe rînd.

ION NEICU

CHESTIA ZILEI

Gestul Regal

In zilele acestea în care sîngura nădejde de mîntuire este în noi, în puterile fizice și sufletești ale țării,

nevoia economiei în toate este cea mai mare.

Economie și muncă, iată comandamentele zilelor de astăzi.

Pilda a pornit de sus.

Gestul M. Sale Regelui de a renunța la sărbătorirea celor zece ani de rodnică și strălucită domnie, este o pildă pe care întreg neamul nostru a înțeles-o în toată adîncă ei valoare etică, în toată înalta ei semnificație patriotică.

Nu este acum timp de sărbătoare.

Sărbătoarea cea mai sfîntă și cinstită cea mai înaltă se uresc în munca neîntreruptă pentru țară, pentru împlinirea nevoilor ei grabnice.

Regele nu va fi sărbătorit pentru cei zece ani de domnie, nici cu discursuri, nici cu muzici, nici în alte obicnuite feluri.

Va fi sărbătorit printr'o zi de muncă.

Este cel mai sublim omagiu pe care îl aducem Regalității, cea mai pilduitoare lecție pe care această Regalitate o dă celor de azi și celor din viitorime.

Regelul deci, SĂNĂTATE!

„DOBROGEA JUNĂ”

—xx—

Constituirea Consiliului Superior Administrativ

Au fost numiți pe termen de 6 ani în consiliul superior administrativ 3 ni profesori universitari: Paul Negulescu, Anibal Teodorescu, C. Rădulescu, G. Alexianu, V. Dongoroz, I. V. Gruia și I. G. Văntu.

Concentrări pentru instrucție

Ziarul „ROMÂNIA”, oficiosul F. R. N. publică următorul articol care are scopul și darul de a lămurii pe toștelcar și-aupus diferite întrebări cu privire la recentele concentrări:

„In cadrul programului de pregătire al elementelor din rezervoă, program pe care autoritățile noastre militare îl urmăresc cu liniște dar cu hotărîre, Marele Stat Major a chemat prin comunicatul No. 30, cîteva categorii de rezervaști la o concentrare de instrucție.

Au fost chemate pentru o perioadă de treizeci de zile acele categorii — cari aveau nevoie de o completare a in-

strucției, de un armanment suplimentar cu noul armanment.

Cum în decursul concentrărilor anterioare instrucția și antrenamentul au fost efectuate cu mare seriozitate atât de noile contingente cât și de cele mai vechi, chemarea actuală nu înglobează decît un număr restrîns de rezervaști. Așa dar, o concentrare o bicinuită, pe o perioadă limitată și strict desjinită.

In ea, populația nu trebuie să vadă decît grija deosebită cu care se face pregătirea unei armate ce a susținut și va susține și în viitor, prin prestigiul ei, atitudinea noastră de neclintită neutralitate. Atît și nimic altceva.

DOBROGEA ROMĂNEASCĂ

Cuvîntul unui german din Dobrogea

Sunt mulți ani de atunci, de când semnalarul acestor rînduri a avut cinșta să exprime într'un articol intitulat „Dobrogea Dobrogenilor” credințele politice ale populației germane din Dobrogea și atitudinea acestei populații față de încercările ce se întreprindeau de către unii reprezentanți ai unei mișcări de pe alte meleaguri, de a înfrîpa aci,— în Dobrogea, — unele organizații politice cu caracter minoritar.

Am avut cinșta să spun atunci, cu prilejul unui așa numit congres „cultural” ținut la Constanța, că noi, Germanii dobrogeni, n'avem nici un motiv să ne înregimentăm într'un partid politic minoritar german și că datorită noastră este ca, mergînd înainte, pe drumul bătătorit de părinții noștri, să ne vedem de gospodăriile și de treburile noastre, continuînd a fi și mai departe cetățeni loiali și elemente de progres și de civilizație, în această provincie în care statul român face atâtea sacrificii și depune atâtea eforturi pentru binele comun al tuturor populațiilor conlocuite, cărora le acordă același binevoitor și omenos tratament.

În adevăr, articolul la care mă refer exprîma în mod real atitudinea populației germane din Dobrogea.

Germanii Dobrogeni au fost multă vreme înscrisi după preferințele și credințele fiecăruia, în toate partidele politice românești, considerîndu-se și fiind considerați absolut egali în privința drepturilor și a obligațiilor ca și ceilalți cetățeni ai țării.

Ca o dovadă despre aceasta, este faptul că în ultimele alegeri pentru cameră, în Decembrie 1937, așa numitul partid german al poporului s'a plasat tocmai la urmă, obținînd cu multă greutate 170 voturi, cari, desigur, se datoresc mai mult stărilor nenorocite din epoca aceea, când șaptesprezece partide băteau la poarta cetățeanului, încît acesta nu mai știa pe cine să mai creadă și să prefere, decît unei credințe politice ferme, astfel că nu ne-am mira cătuș de puțin dacă prin cine știe ce mijloc s'ar putea dovedi că între acești 170 de votanți ai partidului german al poporului au fost și unii cari au o obârșie etnică foarte îndepărtată de cea germană.

Vremurile acelea au trecut. Țara și-a revenit. La chemarea energică și salvatoare a M. Sale Regelui, toți Români au lăsat la o parte neînțelegerile și au început a căuta drum nou de viață pacinică, de muncă neîntreruptă, de înțelegere frățescă pentru înălțarea și întărirea Patriei.

Din primele zile, odată cu concetățenii lor Români, Germanii din Dobrogea au intrat în rîndurile Frontului Renașterii Naționale, înțelegînd că aci era de mult locul lor.

Pentru ce, oare, ar fi făcut Germanii Dobrogeni altfel?

N'au ei școlile și bisericile lor?

N'au ei viața lor culturală și sufletească proprie, pe care nimeni nu s'a gîndit să le-o stingherească?

Pentru întregirea acestei țări, în războiul cel mare, n'au murit oare, în rîndurile armatei române, atîția Germanii Dobrogeni?

Pentru ce oare nu s'ar fi indentificat Germanii din Dobrogea cu aspirațiunile poporului românesc și pentru ce ar putea crede cineva că rosturile lor sunt altele decît acelea ale tuturor Românilor, decît rosturile Statului român?

Ce interes ar avea Germanii din Dobrogea să meargă pe alte drumuri?

Germanii Dobrogeni, cred eu, nu mai au de multă nevoie de declarațiuni și asigurări festive pentru a și exprima devotamentul lor față de România.

Astfel după cum nici un Dobrogean nu se consideră alta decît Român, noi ne socotim și ne simșim Români.

În vremurile de astăzi, noi ne simșim bine în marea familie românească, și am considera drept cea mai mare nenorocire cazul în care, peste voința noastră noi n'am mai face parte din ea.

Așa încît, ca să închei cu un cuvînt pe care l-am mai scris tot aci, treburile Dobrogeni românești sunt treburile noastre și în treburile noastre dorim și cerem să nu se amestece nimeni, cîcine ar fi, ori de unde ar fi.

HELMUTH LEIER
Mare Agricultor
Cobačin

OVIDIU

NOTE

de DIMITRIE STOICESCU

Un caz, un caz o operă?

Carul constituie o tragedie în felul celor foarte multe din Istoria Lumei și poate fi pus alături de al lui Socrate, care a fost condamnat, și bea cicuta, pentru că îndreptă mințile înșelătoare ale tinerii spre cultul valorii omului — alături de al lui Galileo, care a fost ars pe rug de viu, pentru

că tindea la desrobirea științei, — alături de ale altor victime celebre care au murit ori au pățit pentru genul lor.

Unul din cei mai expresivi poeți ai Secolului lui August, alungat din Roma de August însuși și, la bătrânețe, condamnat să și sfârșească zilele departe de ai săi și de viața pe care o căn-

A fost exilat de trei ori. A treia soție era chiar un reținuț de-al lui August, și despre ea vorbește în opera sa Tristia cu multă duioșie și dor, încurajându-l să îndure soarta alături de vitrege, care s-a despărțit. Avea și o fiică, pe care o creștea în cultul muzelor, o căsătorit și care-i dete fetele de-a fi bunul a doi nepoți.

Casa lui din Roma, de unde se vedea Capitoiliul, era un monument de artă și loc de întâlnire al oamenilor de cultură și de talent.

La aproape bătrân, trecuse de cincizeci de ani, când a fost îndepărtat din Roma de către August, fixându-i-se locul de izolare la Tomis. Ovidiu a plecat din Roma în Decembrie, anul 9 după Hristos și a sosit la Tomis în primăvara anului 10, pe la sfârșitul lunii Martie.

Ovidiu n'a fost exilat, termenul latin este „relegatus”, ci îndepărtat din Roma într-un anumit loc, la Tomis, cu înțelesul de-a se întoarce, fără pierderea drepturilor cetățenești și fără confiscarea averii, adică un fel de deportare. Pentru el însă, aceasta echivala cu un exil și în Tristia întrebându-se mai cu seamă acest cuvânt „exil”. Ordinul de relegare n'a fost revocat de Octavian August și nici de Tibertiu. Ertarea dorită și așteptată de el n'a sosit. Ovidiu a rămas relegat până la sfârșitul vieții sale în Tomis, ceea ce s'ar fi întâmplat în anul 17 după Hristos — cel puțin după această dată nu se știe să fi mai trăit. A murit deci în Tomis îndurerat mai mult de umbra sa va fi și ea osândită să rălească printre umbrele barbare, căci el înclină să creadă în nemurirea sufletului, credință înșușită de la Pitagora și din mediul getic cărui se adaptase răsunat și ale cărui credințe nu contraziceau spiritul său latin.

A trăit dar în Tomis cel din urmă șapte ani ai vieții sale.

Cum trăia în Tomis? După cele ce se pot deduce din Tristia în acel timp (anii 10—17 după Hr.), Tomis era o cetate: un zid înalt cu turnuri de apărare din loc în loc și un șant adânc o înconjura, ca să reziste la năvăliri și atacuri furse de pe uscat. În cetate: Greci și Geți, cari se înțelegeau în micile lor afaceri de comerț, pescuit, mică agricultură și păstor. Cetatea avea locuitori geți mai mult de jumătate. Afară din cetate cei ce erau, cu-o mână țineau plugul și cu alta arma, iar cei cu turmele își țineau vitele mai mult de răvălitori decât de lupi. Oamenii umblau înarmați, fiecare cu cuțitul la brâu și arcu la îndemână. Foarte des trebuiau să sară la apărarea cetății și la lupta pentru cetate Ovidiu, fără îndoaială, a luat parte. Ca om versat, în ale Justiției, Ovidiu ne spune că chiar diftendele de drept locuitorii Tomisului și le tratau prin luptă cu armele și că de multe ori foșul era stropit cu sânge. Limba ce se vorbea era o grecoasă, pronunțată geticește, latina era puțin cunoscută. Ovidiu se văta cu durere la început că n'are cu cine să schimbe o vorbă iar mai târziu, cu rușine, că a fost silit să învețe și să vorbească limba getă uitând latina. În cetate se pătrundea print-o poartă aflată cam

la mijlocul zidului (urmele porții s'au găsit în dreptul Comandamentului Divizion).

Dacă complicități aceste date cu cele procurate de Istorie, aflăm că Tomis era o cetate înfrântă de o colonie a Miștelului atrasă de adăpostul ce țărnel oferea corăbilor și care constituia un port natural. Pe piața din Tomis se negustorea produsele unui mic pământ și o placă de azur, aici era situată între Calatis și Histria, care și avau și ele ținuturile lor. Cetatea se administra de un consiliu, Geții președ și Geți grezizați, numit Gerusie și era adese tributară vr'unui rege get dinspre Dunăre sau de dincolo, până la data când Roma și-a întins protejia din ce în ce mai simțit asupra cetăților de pe Pontul stâng. Se știe că în timpul lui Ovidiu, Roma tinea să ajungă până la gurile Istru lui și avea sub protejia sa pe regele get Cotys, care stăpânea spre cetățile dinspre Mare. Ovidiu trăia în raporturi prietenești cu acest Cotys, ba chiar în raporturi literare, pentru că și Cotys era poet. Tradiții populare spun că Ovidiu a scris pentru Cotys în limba getă un mic cod de legi în versuri, ceea ce poate fi adevărat dacă fiind aplicația celor vechi de-a avta legile turnate în formule, care să se poată mai lesne învăța și ține minte.

După tradițiile literare, se spune că Ovidiu era foarte respectat în Tomis, a murit adică și a fost înmormântat cu deosebită pompă în cetate în apropiere de poartă, în partea stângă dela intrare. Așa dar mormântul lui ar putea fi găsit dacă nu a fost în frumosul săpătorag de marmură și acolo unde acesta s'a găsit.

Limba și literatură latină au origini în spiritul unui popor cu orizont mărginit la agricultură și mic comerț — un popor hătăos deci puțin predispus la lirism și abstracțiuni: vocabularul — strictul necesar, profunzimea lirică — proverbe juridico-religioase și cântec-rugăciuni. Cu timpul atras de modele grecești spiritul latin și-a întins brațele spre alții: Livius Andronicus, Naevius au tradus și imitat marind vocabularul. De abia cu Cicero și în timpul lui latina devine capabilă de lirism și abstracțiuni înlesnind o producție poetică. Din grupul de opere, ce ilustrează școlul lui August, a lui Ovidiu se prezintă foarte bogată ca vocabular și întinsă ca proporții.

Ovidiu a debutat cu un lirism avântat, comunicativ, cântad pe Corina, pe care, dimpreună cu el, i-o cânta toată Roma, toată lumea, — versurile lui erau pe buzele tuturor. Serisoșile zeilor și zeitelor deveniseră serisoșile și declarațiile lunei elegantă a marelui cetățean, care ajunsese a trăi intens bucurându-se de toate comoditățile vieții. Amores și Heroides au fost, la apariția lor, evenimente literare în lumea romană. — Succesul lor au încurajat pe autor spre alte opere, unele apoi stăpânite, altele mai libere, dar toate prețuite, certye cu entuziasm și pornire: Metamorfosele, Ars amandi, Remedia amoris, Medicamina faciei, Fastes, o dramă (care s'a pierdut) și multe alte marunte opere (care

asemeni s'au pierdut sau au fost distruse de poezia înflorită din Roma).

Dacă s'a arătat (de și opera didactică) rămâne ca un monument de spirit viu și cu libertate, ades puțin înfrânt. — *Metamorfosele* constituie o operă lungă, bogată a umanității și care a servit întreaga elădire de studii asupra miturilor anticeității greco-romane până azi și inspirație multor mari poeți. În ce privește bogăția putem spune că în cele 15 cărți sunt povestite peste 150 întâmplări zecate, frumoase și umoare. Începând cu Crimo și predeșpa titanilor și sfârșind cu înălțarea lui Iuliu Caesar, din care multe găsim apoi dezvoltate, dezvoltate, amplificăte, etc. de alții. În trecut, menționem: Povestea romăntasă cu Dumnezeu și Sf. Petru pe pământ o găsim în Filemon și Baucis din cartea VIII. Romeo și Julieta lui Shakespeare în Pyram și Tisbi din cartea IV. Pygmalion (Florăreasa) lui Bernard Shaw în Statuia lui Pygmalion din cartea X-a, etc. Menționăm asemenea o foarte frumoasă expunere a filosofiei lui Pytagora în cartea XV-a. Această parte a operei dinaintea de elegare dăna a procurat momente plăcute unei limi întregi, a frânt în două viața autorului dându-i un sfârșit nenorocit.

În Tomis, Ovidiu a scris: Tristia și Pontica (epistole-elegii), Halieutica (arta pescuitorului), Ibis (o satiră), Nux (o meditație) și vr'una din cărțile Fastelor (o poemă didactică despre lunile anului, un calendar ingenios, bogat în date folklorice latine), sau vr'o revizuire a lor, căci în cartea IV-a fiind vorba de numele Sulmoniei, locul nașterii sale, exclamă cu durere: *Sulmonis gelidæ patriæ, Germania, nice nostræ.*

Ma mi e um! Scythicæ quum procat illa solo es!

Ergo ego tam longge? Sed su prime musa, querelas;
Non tibi sunt moesta sacra ca nenda lira.

(Fast. IV, vers. 81—84. A Sulmoniei celei răcoșoast, patria noastră, Germanice! A mea, nenorocitul! Cât e departe de pământul scitic! Oare sunt atât de departe? Dar lasă-te de plângeri, muză; nu prinde la cântec sacru o liră plângătoare.)

Vorbind ea din locul său de durere din Tomis.

Marea parte a ceea ce Ovidiu a scris la Tomis se reșimte de apăsarea sufletescă, de chinul desrădăcinării și de durerea nedreptății. Versul e îndurerat, s'ar năit. Carul cel cu două roate inegale al distihului elegiac se vede că e mănă de-un suflet prigunit, pe un drum strein, într-o zare întunecată... Poetul e continuu sub povara soartei sale. Conștiința nenorocirii sale nu-l dă pas. Cîntim, pară nu elegii, cântecile unor dureri trecătoare, ci monologele, replicile viforoase ale eternei, advaratei dureri a umanității adânc rănită de nedreptate.

D STOICESCU

tase și-o exaltase în ținece. — pentru ce? Ovidiu însuși spune că genul său politic a fost cauza: *ingens meo peris*. Și ea urmare, într-o opera întreaga — Tristia, cu accente de suferință tragică își apără bunele intenții ale inspirației, își apără poezia și eugeul nevinovat și implora ertarea.

Cei cari nu știu seamă că tragedia s'a întâmplat în primii ani ai înființării Cultului Augustal și cari nu pot cunoaște și acele scrieri pe care Ovidiu le-a distrus, spun că alta ar fi cauza, — dar această alta cauză nimeni nu a reușit s'o contureze complet; unii povestesc romane, iar alții comploturi politice, în cari Ovidiu ar fi fost amestecat.

Intre ce spun alții și cele ce spune poetul însuși, pe cine trebuie să credem? Pe cine să credem când poetul învoacă chiar amintirea părinților săi:

Si tamen extinctis aliquid nis nonina restat.

Et gracilis structos effugit umbra rogos.

Fama parentalis, si vos mea contigit umbræ

Et sunt in Stygio crimina nostra loco.

Sede, precor, causam, nec vos mihi fallere fas est.

Errorem usque non sorlus, esse fugat.

(Tr. IV, 10, vers 85—90. Dacă după cei stinși mai rămâne alceva de cât numele și ca un bra ușoară scapa de pe ruguri: dacă vestea despre mine alinse părinteștile voastre umbre și se află înaintea vr'unui tribunal al Styxului vina mea, — să știți, vă rog, și nu mi-e ertat a vă înșela, cauza alungării poruncite nu-i o nelegiuire, ci o greșală.)

Ovidiu era un pasionat al artei, versul fiind firea și măiestria lui:

Et quod temptabat dicere, versus erat.

(Tr. IV, 10, vers 26. Și ce încerca să spue, vers era.)

El adora poezia și pe poeți: *Temporis illius colui fovique foveas,*

Quotque aderant votis, rebar adesse deos.

(Tr. IV, 10, vers 41—42. Cultivați și îmbrățișați pe poeți acelu timp, de și eram printre preoți (poeți), mă vedeam a mă între zăi.)

Și, el însuși un *vates* — un preot al unei divinități, cu pasiune adorată, avra, de sigur, despre valoarea poeziei o idee înaltă, neputând concepe vr'o marginare din partea oricărui cult minor a expresiei ei, astfel ea absorbit de artă, de expresie ca putere stăpânitoare a sufletelor, nu ținea seamă de efectele ei asupra unei limi ușoare sau de dorințele unui împărat, care spre bătrânețe, tinea la schimbarea morăvurilor decăzute. Deci e firesc că poezia lui să fi fost privită ca nesocotind Cultul Augustal, ca o greșală de neiertat.

În ce privește omul — Ovidiu era de neam latin, lucru discutabil pentru ceilalți mari poeți romani, cari erau de alt neam, precum se spune: Vergiliu — etrusc, Horățiu — grec, etc. Apoi era coboritorul unui șir de strămoși toți nobili și cari ocupa sera demnități în Roma republicană. După datele, pe care însuși le-a lăsat într-una din Tristia, cea către viitorime (IV, 10), Ovidiu s'a născut la Sulmona în Italia: *Sulmo mihi patria est*. Data nașterii ar fi 20 Martie, anul 42, înainte de Hristos. A studiat împreună cu fratele său Luciu la cei mai mari măestri ai timpului: retorii Aurelius Fulvus și Marcus Porcius Latro, gramaticul Plotius Grippus și jurisconsultul Mesala. A călătorit în Grecia și Asia Mică pentru a se familiariza cu înalta cultură elenică. Părinții îi îndreptaseră pregătirea pentru magistratura romană a timpului, care cerea studii de Retorica și D, ept.

Ca urmare a unei asemenea pregătiri cât era tânăr și sub influența părintească a ocupat o funcție în magistratura cetății, ani triumvir capitalis, o funcție analogă cu cea de judecător de primul grad dela noi. Era desig nat să intre în Senat, dar aspirațiile sale l-au dus spre literatură.

Făcea parte din Ordinul Cavalierilor și Octavian August chiar i-a dăruit un cal. Toată viața a avut o purtare demnă — Ordinul Cavalierilor avea de altminteri viața controlată de Censor la așa numita transvercio când, fiecare cavalier trecea prin fața Censorului cu calul de frâu și ar fi fost degradat dacă ar fi fost vintat de vr'o abatere.

EFIGII

D'n Nordul, neguros și fără nume,
Plecat-au 'n lume,
Pe căi neumbiate,
Corăbile Vikingilor spre țări necutrecerate,
Faptele lor nu sunt puse 'n vreo carte,
Sunt vremuri uitate...

Cine a fost primul marinar, care,
Tot colindând pe mare,
A iscodit ciudata poveste
A Vasului Fantomă, neînțeles mi?
Era simbolul goanei lui spre nesfârșit?
Numele său micăeri nu este...

Cine a fost întâiul om, aicea sau in Paradis,
Care s'a sinucis?
E o grea întrebare...
Nimenia nu a răspuns încă
Deasupra ei domnește noapte adâncă
Și cutremurătoare!

Precum nu știm, cine a făcut
Ulciorele de lut
Și sulile de gresie,
Pe care le aflăm în vechi movile?
Sufletul celui din alte zile
Nu ne-a lăsat vreo impresie...

R. Georgescu Tulcea

Vizita canonică a P. S. Episcop Gherontie în sudul Dobrogii

În cursul acestei săptămâni, P. S. Episcop Gherontie a făcut o vizită canonică în partea de sud a Dobrogii și anume de-a lungul drumului spre Silistra, însoțit de consilierii referenți P. S. Sa a cercetat înță biserica și satul Basarabi din apropierea Constanței.

Aici a fost întâmpinat de primarul comunei, d. Nicolae Radu cu pâine și sare, în timp ce sorul bisericii și al străjilor dăta înmul arhieresc.

S-au prezentat Prea Sfințiu lui toți șefii de autorități precum și tatăl geanciei din Basarabi care a sărutat mâna prelatului creștin iar acesta l-a binecuvântat.

După ce a stat de vorba cu locuitorii și a cercetat biserica, P. S. Episcop a plecat mai departe salutat cu urale de locuitori.

Cu aceeași însuflețire Chișarhul Dobrogii a fost primit la Coșadin și la Coarcea. La Urlaui, P. S. Episcop a fost primit de satul întreg. Aici Prea Sfințiu a cercetat zidirea bisericii, începută încă din anul 1932. Din cauza anilor neprielnici, biserica din Urlaui n-a putut fi terminată nici de acum.

Satul Urlaui a fost unul dintre cele mai lovite de inundații în anul 1935, când patruzeci de gospodării au fost distruse de ape. În afara de facostea inundațiilor, satul a fost lovit și de seceta timp de patru ani. Cu toate acestea, locuitorii lui se străduiesc din răsputeri să-și clădească biserică.

Pentru a-i încuraja și pentru a da un exemplu și pentru alții, P. S. Episcop le-a dat un ajutor de construcție de 3000 lei.

De aici, P. S. Episcop a cercetat parohiile Ion Corvin și Neagreni.

La Lipnița, prima comună din jud. Durostor, P. S. Episcop a fost întâmpinat mult înainte de intrarea în sat, de încrișii preamilitari calări, purtând drapelul și stema. Aici, P. S. Sa a cercetat biserica, una dintre cele mai frumoase și mai bine îngrijite din regiunea înconjurătoare. Desparțindu-se de credincioși, P. S. Episcop a pornit, salutat cu urale, spre Schitul Dervent unde se afla crucea de leac. Aici a fost întâmpinat de d. Mulescu, prefectul județului.

lui Durostor și Pr. Ec. Stelian Popescu, protoieru de Silistra.

Chișarhul a vizitat cu deamănăntul toate lăcașurile care încă tușese așezarea mănăstirească de la Dervent, singura mănăstire din sudul Dobrogii. Biserica va fi gata în vara aceasta și dacă împrejurările vor permite, ea va fi sfințită și dată cultului.

Deasemenea sunt în lucru, aproape gata, chiliele monahilor și încăperile, care vor adăposti pe suferinzișii cari vin foarte mulți aici spre a-și afla alinașea durerilor. Dela Dervent, P. S. Sa a plecat mai departe, la Silistra unde, a doua zi a oficiat slujba la depunerea jurământului membrilor sfaturilor F. R. N. din județul Durostor.

În tot cursul călătoriei Prea Sfințiu, desi ploaia, locuitorii au ținut să vină în număr foarte mare pentru a întâmpina pe părintele lor sufletesc și pentru a-i asculta cuvântul îndrumător spre bine.

Este locul a nota că vizita P. S. Sale a avut la început scopul de a cerceta și ajuta la fața locului pe sinistrații din comuna Frașari.

Neputând să-i cerceteze atunci, P. S. Sa a hotărât ea în cătrând să meargă la fața locului.

Deasemenea P. S. Sa va vizita și satele Suduți și Bucu din județul Ialomița, pe cari nu le-a putut vedea din cauza timpului neprielnic.

Posturi vacante la școlile din ținut

Inspectoratul școlar al ținutului Marea informează ea se afla vacante următoarele posturi administrative la școlile secundare din ținut.

Secretar la gimnaziul comercial de băieți din Silistra,

Ajutor de secretară la liceul teoretic de fete din Constanța,

Pedagog la gimnaziul industrial de băieți din Calărăși,

Pedagog la gimnaziul industrial de fete din Baleic.

Supraveghietoare de ordine la liceul industrial de fete din Calărăși și două posturi impiegate definitiv la Inspectoratul școlar al ținutului.

Concursul pentru ocuparea acestor posturi se va ține la 10 Septembrie la Inspectorat, iar vizita medicală, în ziua de 9 Septembrie.

Ultimul stol

Toate cuburile erau goale, și toate, fără viața. Unele erau rupte și pe margini tremura la adierile vântului câte-o pânză subțire.

Ultimul stol se adunase pe a seperi, dealungul buclonului, asleptând pe vreo tovarășă rătăcită. Calitosele stărau în rând pe marginea buclonului, unele întoarse cu ciocul, altele cu spatele, așa fel a urcile cozi bifurcate să alterneze cu picăturile albe.

Și așa, așteptând, înălțau în aer chemări repetate. Din timp în timp soseau tovarășele lefzirizate. Se apropia ceasul plecării? O rază palidă cobora pe masa cu ferestrele închise, pe cuburile pustii. Nimeni nu era mai trist ca acele pene usoare care se legănau lei și colo bătăute de vânt pe marginea cuburilor.

Ca ridicat de vânt, stolul se nălță cu un flutur de aripi, rămase o clipă deasupra casei, apoi, ca și cum drumul i-ar fi fost desennat dinaintea, poroi la drum, se depărta, mizerându-se, și se pierdu în zare.

... Veni toamna!

Zina Tarasov

Metanii prin chilii

Obsesie

Plâng e ca lacrimi o streclăd'n dram Zorea e rece, e plină de fum...

Si-au trecut gînguri albe sub noaptea Căpeli pământului latră sub cruci...

Raze sălbatice țipă spre sud... Tremură-mi geana la ochiul stîng ad.

Ș'n prohodirea din cîmp ca din hram Mîna ce tremură-mi bate la geam.

... Cine-și aduce aminte de noi, Umbre de morți re'nviaț'e n strigol?

De' își repetă chemarea ca'n țîrg, Mîna de ceard, obraji jîrd pîrg...

Scărțîie pasi de strigol peste prund Crainicul nopții bate în fund...

Toate-au rămas zăvorite'n extor; Tremură o mîna pe un veșted obraz...

Cine cutează să bată în porți Și să deschidă scierle de morți?...

Si-au trecut gînguri albe sub noaptea Căpeli pământului latră sub cruci...

Raze sălbatice țipă spre sud... Tremură-mi geana la ochiul stîng ad...

LIUBEN DUMITRU

Sedința Sfatului Negustoresco din Constanța

Sfatul negustoresco din localitate a ținut adunarea de comitet, sub președinția d-lui Gh. Ștețu, care a lămurit membrilor prezenți felul cum s'a făcut excursiunea în Bulgaria, la Trg-ul de mostre din Plovdiv. D-sa a ținut să mulțumească oficialității bulgare pentru prieteniasa primită ce s'a făcut negustorimii române.

Vorbitorul arată ea de Sărbători s'au împărțit ajutoare la 61 persoane, lipsite de mijloace, cari au fost recunoscătoare donatorilor și Sfatului. Deasemenea, negustorimca locală a ajutat, în mare măsură opera soc. naționale de „Cruce Roșie”, dând alimente și bani.

În ce privește orariul de vară, d. Ștețu amintește că nu s'a putut pune în aplicare la 15 c. din cauza că la acea dată nu a părăsire ordonanța. Va fi aplicat însă peste câteva zile.

Încheind, d-sa arată că negustorii sunt nemulțumiți din cauza ordonanței cu prețurile maxime, dată de primărie în luna Martie, care este și azi în vigoare, ordonanța care nu mai corespunde prețurilor zilei.

Depunerea jurământului membrilor Frontului Național din județul Tulcea

Măine, Duminică 26 Mai se va desfășura la Tulcea solemnitatea depunerii jurământului cadrelor și conducătorilor organizațiilor F. R. N. din jud. Tulcea, de sub președinția d-lui col. Matei Vasiliu.

Solemnitatea se va ține în sala Măreze din acel oraș.

Vor fi de față d-nii: Rașu Podocofa ministru de stat, și D. V. Tomi, subsecretar de stat. Vic-

tor Moldovanu secretar general F. R. N., general Georgescu, comandantul gărzilor F. R. N., Prof. N. D. Ciocănescu fost niștru, Ex. Sa d. Resident Regal Paul Goni, demnitarul F. R. N. din județul Dunărea de Jos etc.

După jurământ va fi dezbateră sfaturilor F. R. N. tulceve a organizațiilor de pîsă și cantonale, și a gărzilor F. R. N.

TRISTEȚI

Și 'n tot fluturul nu e nictun castel mai înalt, cat de glorie și de ani un melancolicul meu castel.

Edgar Poe.

Traiese singuratic asemenea cucului pe care Lam ascultat până sub seară îngănându-și numele. Sunt poate tot atât de nefericit, dacă poate fi astfel pierderea ce zboară liberă peste pașii înflorite și lacuri verzi oprindu-se în răsîmpuri pe ramuri umbrase de unde izbucnește simbolul strigăt, cadașat, sonor: Cu-cu, cu-cu!

Ascultându-l mi se pare că spune: singur, singur!

În limba lui de pasăre stîngheră și cuvântătoare proslaveste fericișea deplină înșugurări.

Nu știu dacă sunt un nefericit sau un prea fericit ce nu-și poate purta în țare, e povara imensei fericișii de singuratic.

Cașemini cucului simt parcă nevoia de a izbucni în strigăte de *trista mulumire* harazitei numai singuraticilor, căci afara de tristeșea vagă ce mă însoțește totdeauna și pretulindeni, nimic nu mă nemulțumește, nimic nu mă neliniștește, facindu-mă să doresc o altă viață.

... Traiese singuratic, departe, la zeci de leghe de zburciunul orășului, într'un satuc liniștit, răsărit pe două dealuri priporoase, toată ziua înșorite.

De jur împrejur străjuseșe păduri pline de legende misterioase din vremuri ce se pierd în neguroasele adăncuri ale trecutului.

În vecinătate, pîrușea sub ochii mei Tropaem Trajanu își înălță pe vârful unui deal înverzit, ruina plină de glorioase amintiri.

Privesc ruina și diminețea când auroșă așterne val trandafiriu pe bășăncile blocuri ce au intruchipat pe vremuri măreșia unui popor cuceritor de mari și țări; — o admir și pe 'nserat când amurgul trage deasupra-i zăbranicul clă-obscurului.

În suflet simt atunci adieră-unei tristeșii ce se cuprînde totdeauna în preajma ruinilor.

Sub falnicul monument, la vale, caștra română Civitaș Tropaense își albește plină de taină zidurile la lumina lunii ce plutește nepăsătoare de gândurile, dorurile și speranțele noastre. — Lunecînd senină deasupra singuraticilor, peste satele pitite în umbra codrilor ce dorm profund și 'n cari numai privighitorile privesc frumuseșea mișunatelor nopți de primăvara.

În aceste clipe de acțarmarită fericișie, nu am decît o singură dorinșă, aceia de a pribegi haihul pe culmi fantastice de nori în minăți mirife de astrul mort ce trece deasupra lor asemenea unui vis plin de mișer.

Luna-mi pare o monedă antică ce arată etern o singură față, ascunzând privirilor noastre reversul ei tainic.

Aș vrea să fiu departe, pe un

alt țăinut, să pot vedea orșare nimeni n'a văzut încă și nu va vedea în vreo. — etalată față a zeșii dădătoare de visuri și halucinații.

Sunt sătul să privesc merta umbra lui Cain, nestoarsă pată a primului omor săvârșit de om pe soorșă nefericitului păntînt deasupra, cărușă plutește umbrele nevazute ale atător pașete.

Cînduri ceasumărate, remășcănțe răzleșe din trecut vin în zbor deasupra tîmnițului meu azil. Pluteșe ușor, asemenea umbrelor pe cari le lasă norii străveșii în zilele de vară; se rofese deasupra sibastriei în zbor de lilies și se șerg fără alte urme, stărnind doar un esou vag, amintitor totuși de dureri apuse, ale unui zburciun zădărnec.

Încerc atunci să le prind pe hîrtie, să zugrăvesc cu mohorita lor culoare, tristeșe icone fugare, ce mi-ar arăta mie înșimii viața de odinioară și din oglinda aceștia palidă și-mi refac cul de atădată.

Zădărnice strădui!

Nu am curajul să privesc în fața aceste fantome ale trecutului înmormîntat, dar purtătesc viu, reflexe pline de durere și tristeșe, de cari sufletul meu dornic de lucruri noi, caută să scape, să nu-și mai reamîntească.

Și atunci cu o grimasă de șceptic, cu suflet blazat zămbesc nepăsător privind iconele tristeșii mele vici și trec mai departe peste ruinele trecutului ex și luna nestăvilată, călătoare...

Arăt lumii asemenea astrului stins, numai fața tristă a sufletului meu, deasupra cărușă plutește norul melancolic și al patii mîlor ce izvoșe din ea.

Păstrez pentru mine înșimii reversul tainic al cului meu stăgher de adorator al singuraticilor...

TRAIAN STĂNESCU

Reduceri pentru achitarea impozitelor la timp

În conformitate cu dispozițiile art. 67 din legea financiară unificată procedura fiscale se acordă o reducere de 5 la suta tuturor contribuabililor, cari achită drepturile cuvenite fiscalului pe un trimestru înăuntrul primelor 45 zile.

Ministerul finanțelor, în mod excepțional, a aprobat aplicarea acestor termen în ce privește trimestrul Aprilie 1940—1941, până la 31 Mai a. c.

Toți contribuabilii, cari vor achita până în seara zilei de 31 Mai 1940, impozite directe datorate pe trim. Aprilie 1940—1941, vor obține o reducere de 5 la suta din quantumul impozitelor datorate.

Prelungirea termenului pentru aplicarea pedepsei cu moartea

Monitorul oficial de azi publica următorul jurnal al consiliului de miniștri: Art. unic. — Dispozițiile jurnalului consiliului de miniștri cu nr. 1.022 din 24 Mai 1938, publicat în Monitorul oficial, partea I-a, cu nr. 117 bis din 24 Mai 1938, prin care s'a decis aplicarea pedepsei cu moartea pe termen de un an, pentru cri-

mele prevăzute în alineatul 2 al art. 15 din Constituție, prelungit pe termen de un an, prin jurnalul Consiliului de miniștri cu nr. 1.495 din 23 Mai 1939, publicat în Monitorul Oficial nr. 118, parte I, din 24 Mai 1939, se prelungește pe termen de încă un an, cu începere de la data de 24 Mai 1940.

Noua recoltă de grâu va satisface nevoile consumului intern

Exportul surplusului nu va fi împiedicat

Anul acesta — după cum se anunță — suprafețele însămânșate cu grâu sunt mai reduse cu 30—35 la sută ca în trecut. Dar recolta va fi suficientă pentru acoperirea nevoilor interne și nu este necesară nici o reglementare a consumului din țară. Numai exportul va trebui reglementat. Guvernul — după cum se știe a luat măsura prohibirii exportului de grâu. Acta-

sta, măsura va avea însă o valoare practică, numai începând din toamnă, deoarece guvernul n'a interzis reexportarea angajamentelor care sunt destul de importante. Dacă — după cum se crede — noua recoltă va fi peec cantitativ nevoile consumului intern, guvernul nu va împiedica exportul surplusului.

Un congres al pescarilor

Marea Dunărea se va lăsa la Tulcea un congres al pescarilor de la mare și de la Dunăre. Va lua parte și dr. prof. N. D. Cernătescu, fost ministru al agriculturii.

Nouii secretari generali ai ministerelor aerului

Prin decret regal au fost numiți secretari generali ai ministerului aerului și marinei: colonel Marinescu D. Gh., de la comandamentul aparatului antiaerian și teletelor, pentru aeronautică; și comandorul Măreșaru N. Hojia, de la comandamentul marinei regale, pentru marină.

Perceperea taxei de 1 la sută la importurile de animale și vegetale

În conformitate cu prevederile art. 19 alin. I, din legea Camerelor agricole, publicată în Monitorul Oficial nr. 98, din 25 Aprilie 1940, s'a înființat în folosul Camerelor agricole, o taxă de 1 la sută asupra valorii articolelor importate din categoriile regnului animal și regnului vegetal. Conform art. 20 din aceeași lege, această taxă s'va încasa după aceleși norme și sub aceleși sancțiuni prevăzute pentru încașarea taxelor vamale.

Sindicatul Agricol al județului Constanța

Sediul în localul propriu din Constanța, Str. Ștefan cel Mare No 69

Convocare
Nr. 1749 din 22 Mai 1940
Avem onoare a aduce la cunoștința tuturor d. lor Membri ai acestui SINDICAT că, conform art. 26 din Statut, sunt convocați în Adunare Generală ordinară pentru ziua de **Mercuri, 12 Iunie 1940, orele 10 la sediul Sindicatului d. n. Constanța, Strada Ștefan cel Mare Nr. 69**, la ordinea de zi fiind următoarele:

- 1) Darea de seamă a activității și gestiunea Sindicatului pe anul 1939;
 - 2) Aprobarea Bugetului pe anul 1940;
 - 3) Alegerea a 3 membrii din Comitet, în locul celor eșiți la sorți, conform art. 15 din Statut;
 - 4) Înscrieri de noi membri și alte diverse chestiuni importante.
- Conform art. 26 din Statut, nu pot lua parte la vot, de cât numai membrii la curent cu plata cotizației.
- În caz că la data de mai sus, nu se va întruni numărul membrilor cerut de Statut, Adunarea va avea loc irevocabil, în ziua de **Mercuri, 19 Iunie 1940**, cu a ceeași ordine de zi, la aceeași oră și în același local, cu orice număr de membri prezenți.
- Având în vedere importanța chestiunilor arătate în ordinea de zi, rugăm insistent pe toți d. n. Membri, să binevoiască a nu lipsi de la această adunare.

Președinte **Aurel Buta** deputat Director, Haralambie Mangoeanu,

CHIR DOBROGEA JUNA

INFORMATIUNI

Guvernul țarc a luat hotărârea de a nu mai permite nici un fel de export alăta vreme cât va dura actuala situație excepțională.

Administrația comercială a pescarilor a dat în ordin circular în vederea măsurilor de repopulară a râurilor de jos cu puști și reproscătorii. Se vor avea în vedere și celelalte părți care amenințate în cursul anului 1939.

În urma reorganizării serviciilor ministerului propagandei naționale și deși s'au înființat două direcțiuni noi, acest departament a reorganizat începând de la 1 Mai a. c., la serviciile a 87 dirijști care au funcționat în cursul anului trecut.

Administrația comercială a pescarilor a organizat în lunile Aprilie și Mai, în colaborare cu direcția vânătoare, o acțiune de distrugere din Delta, comorții, sălci, peliciu, etc., cari consumă mii de kgr. de pește anual. Campania se va desfășura în baltile Brăilei și în regiunea Borzei.

Contractul de livrare a 30.000 vagoane de grâu încheiat de Institutul național al cooperatiei cu Germania, în vara anului 1939, a fost complet executat.

Dat fiind că fundul vaselor acumulează cantități mari de șoici și alge, cari reduc mult din viteza vaporului, spre a preveni acest neajuns la porturile Serviciului maritim român inspectoratul tehnic a luat hotărârea de a însoți bianuala verificarea a fundului vaselor.

În acest scop, au fost audoate până acum motonavele „Transilvania” și „Sulina”, precum și cargobotul „Ardeal”, a căror revizuire a fost terminată.

Motonava „Sulina” este pregătită astfel pentru drumul pe care urmează să-l facă la New-York; „Transilvania” pentru porturile orientului, iar „Ardeal” a și plecat în porturile dunărene, de unde urmează să afinare măruri pentru porturile mediteraneene.

Dela o vreme, statul românesc nostru a fost invadat de un mare număr de diini fără știință, cari popolesc mai cu seamă grădiniile publice și locurile de joacă ale copiilor. Cumi în ora mare mare parte dinți actiști sunt la trâm hui de degradare fizică și lărmantă, fiind plini de scabie, prezenta lor în aceste locuri constituie un adevărat pericol, de care se face bine să se ocupe primăria municipiului noastră prin organele de resort.

Insistențial cu afaceri al Statului în Budapesta a descurajarea să s'ar fi concentrat trupe slovace la granița noastră.

De asemenea, concentrațiile de rezerviști din România n'au putut duce neajuns în Ungaria. Aceste concentrații sunt privite ca oare drept măsură normală în actualele condițiuni.

Școala Italiană va da serbarea de sfârșit de an în seara de Sâmbătă 25 c. Programul este alcătuit dintr-o bogată producție artistică, completată prin prezentarea de către elevi a operetei „Alba sa zapada”, a carei producție muzicală o are d. n. Nerina Antouliani.

La ministerul comerțului exterior continuă negocierile pentru modificarea acordului comercial cu Turcia. Din lucrările de până acum se poate întrevădea că în curând va fi încheiat un acord care să adapteze schimburile dintre România și Turcia situației actuale.

Direcțiunea vânătoare, din ministerul agriculturii în colaborare cu comandamentul penitenciarilor a luat măsuri pentru distrugerea cuiburilor de cloști. În acest sens s'au dat ordine Camerelor de agricultură, ca de acord cu comandamentul județean al penitenciarilor, să se stabilească datele și locurile unde se vor face aceste distrugeri.

Fundatia Culturală Regală „Principele Carol” vestește căminele culturale și școlile paratești ca congresul căminele culturale care urma să se țină la București în zilele de 7 și 8 Iunie s'a amânat pentru o dată care se va anunța la timp.

Consiliul de igienă al județului

Au fost confirmați în consiliul de igienă al județului Constanța, pe timp de 4 ani, domni:

- D. col. E. Demetrescu, prefectul județului, președinte; d. dr. Angelo d'Argentea medic primar de județ, vice-președinte;
- Membrii: d. Seipio Vulcan, delegat al consiliului comunal al orașului reședință de județ; d. dr. V. Vasiliu medic primar, director de spital; d. dr. Gh. Rădulescu, medic șef al orașului de reședință al județului; d. col. dr. M. Capitanovici; d. Al. Roscule, inginerul șef al județului; d. V. Vasiliu, farmacist diriginte

concesionar cu practica de 5 ani; d. dr. T. Rădulescu, veterinarul șef al județului; d. dr. D. Frangopol, chimistul șef al laboratorului de igienă; d. dr. P. Stoicescu medic șef al portului; d. avocat Al. Chiranescu, avocatul Statului; d. C. Sarry, delegatul Uniunii Camerelor de comerț și industrie; d. dr. Gh. Vasilescu, medic șef al asig. sociale; d. n. Elena Rădulescu, farmacistă, droghista, matriculată, proprietară, cu practica de 5 ani; d. Aurel Mănescu reprezentantul F.R.N.; d. maior dr. Al. Gafencu, delegatul Colegiului medicilor.

Pierzând cartea chitanță Ca sa Asig. Sociale, autorizația provizorie pentru port No. 699 și un ordin de rămânere la vatră pe numele Solotchi Gherasim le declar nule în mâinile ori cui s'ar găsi.
Str. Fulgerul 8

DE VÂNZARE mediu la Mamaia teren lotul 4 careul 1 având și canalizare.
A se adresa la ziar.

La ceai cofea și prăjituri consumați
ROMUL

Standard

Pierzând autorizația de muncitor flotant No 604 pe numele Dumitru Lascu str. M. Coiclu 108 o declar nulă în mâinile oricui s'ar găsi.

CAUT SERVICIU ca bucatăreasă sau menajeră, prefer provincie, a se adresa

Cumpărați bonuri pentru înzestrarea Armatei!

Dela Căpitănia Portului

Se aduce la cunoștința generală că pentru liberarea autorizațiilor de acces și circulație în portul Constanța, atât pentru persoane cât pentru vehicule de tot felul, căpitănia portului încasează suma de lei 15 sau 20, în cazul când se liberează și autorizație de suire la bordul vaselor. Sumele de mai sus reprezintă costul cartonașelor pe cari sunt imprimare autorizate și apărătoarea de coluloid, în care se predă fiecare autorizație. În cazul când cineva ar pretinde o sumă mai mare decât cele specificate mai sus, este rugat să aducă aceasta la cunoștința subsemnatului.

Căpitănia portului Constanța
Lt. Comandor
D. NICULESCU

Pierzând buletintul No. 344 eliberat pe numele Epler G. Iohanes din com. Ovidiu satul Cocos, îl declar nul în mâinile ori cui s'ar găsi.

LAZUL MINUNE **TRFKIBGH'OL-BAI**

Băile cu nomol
N. SIMIONESCU
se deschid la 1 Iunie

Sala de sudație în corpul băilor
Camere oftine
Restaurant dietetic
Medic balneolog

Dece să lucrați pământul Dvs în mod sistematic cu:
Freza de pământ RMW cu Tracțiune Mecanică?
Fiindcă freza de pământ RMW prelucurează pământul într-o singură operație (sratul și fărâmițarea) lasând gorul gata pentru semănat.
Randament Model 5 H. P. 1000 m² pe oră.
8 H. P. 2700 m² pe oră.
În depozit la: CLARK, S. A. R., PLOEȘTI.